

The Evaluation of Social Spectrum of Health in Statements of Imam Ali(a.s.) in Nahjolbalagheh

Mohammad Ali Heidarnia*

Department of Community Medicine, Shahid Beheshti Universiti of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Abstract

Background and Objectives: In the postmodern medicine for health promotion in both levels of society and individual, it is recommended to benefit from all cultural provisions if harmless. This perspective opens new windows in the fields of health, including religion and health or literature and health. Our country, Iran, enjoys a powerful Iranian- Islamic culture that provides an ample opportunity for health promotion in the level of society and individual, especially in lifestyle enhancement. This study is conducted to evaluate the social spectrum of health in Epigram (statements) of Imam Ali(a.s.) in Nahjolbalagheh.

Materials and Methods: It is a comparative study of content analysis. All statements of Imam Ali(a.s.) in Nahjolbalagheh with respect to Social Spectrum of Health have been used as study data.

Results: Out of 480 statements of Imam Ali(a.s.) in Nahjolbalagheh, near 150 are in the field of social spectrum of health, and 68 subjects are extracted in this field.

Conclusion: Statements of Imam Ali(a.s.) in Nahjolbalagheh are valid sources that can be used to determine and define certain indicators in social spectrum of health, and be benefited from in Iranian-Islamic lifestyle, especially due to two reasons; the eminent personality of Imam Ali(a.s.) and his so respected character as a great companion of prophet Muhammad (s.a.w.) in the religious beliefs of all muslims especially Muslim people living in Iran.

Keywords: Statements of Imam Ali(a.s.), Nahjolbalagheh, Social Spectrum of Health

دراسة جانب الصحة الاجتماعي في حكم الإمام عليّ (ع)

محمد علي حيدرنيا*

قسم الطب الاجتماعي، جامعة الشهيد بهشتي في العلوم الطبية، طهران، إيران.

الملخص

السابقة و الأهداف: يُوصى في طب ما بعد الحداثة (بوست مودرن) أن يستفاد وجوبا من كلّ الكفاءات الإنسانية اللامضرة، لترقية مستوى صحة الأفراد و المجتمع في الأبعاد الجثمانية، والروحية، والاجتماعية، والمعنوية. ومن أجل وجهة النظر هذه، تُنشأ وتُتبع حقول جديدة منها الصحة والدين. و في بلادنا، الثقافة الغنية الإيرانية الإسلامية التي يحظى بها الناس ويعتقدونها، هي رأس مال هام توفر الاستفادة الهادفة والواعية و هي الخلفية لترقية و نمو مستوى صحة الفرد والمجتمع في إطار نمط الحياة الإيرانية الإسلامية خاصة عند دمجها مع الطب الحديث (طباً مندوتغيير المحتويات). وقد تمّ تصميم دراسة جانب الصحة الاجتماعي في حكم الإمام عليّ (ع) في هذا الاتجاه نفسه.

الموادّ و الأساليب: هذا البحث دراسة مقارنة من نوع تحليل المحتويات قد استُفيد فيها من كلّ حكم الإمام عليّ (ع) في كتاب نهج البلاغة من زاوية جانب الصحة الاجتماعي (معطيات البحث).

المكشوفات: كانت حوالي ١١٥ حكمة من ٤٨٠ الحكمة للإمام عليّ (ع) في مجال جانب الصحة الاجتماعي، وكانت حوالي ٦٨ حكمة منها مرتبطة بجانب الصحة الاجتماعي بشكل تطبيقي وإرشادي في مجال العلم كان أو في مجال الرؤية.

النتيجة: إنّ حكم الإمام عليّ (ع) في نهج البلاغة هي مصدر موثوق يمكن بدعمه وعظمة قائله وأيضاً قبوله في المجتمع (خاصة المجتمع الشيعي) تحديد مؤشرات في جانب الصحة الاجتماعي والتمتع بها في نمط الحياة الإيرانية الإسلامية.

الألفاظ الرئيسية: الإمام عليّ (ع)، جانب الصحة الاجتماعي، نمط الحياة الإيرانية الإسلامية، نهج البلاغة

بررسی بُعد اجتماعی سلامت در کلمات حکمت‌آمیز امام علی (ع)

محمد علی حیدرنیا*

۱- گروه پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

چکیده

سابقه و اهداف: در پزشکی فرامدرن توصیه می‌شود که برای ارتقای سطح سلامت افراد و جامعه در بُعدهای جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی، می‌باید از همه‌ی داشته‌های بشری، به شرط بی‌ضرر بودن آن‌ها، استفاده شود. از همین دیدگاه است که حوزه‌های جدیدی، از جمله سلامت و دین، مطرح و پیگیری می‌شود. در کشور ما، فرهنگ غنی ایرانی - اسلامی، که از باور و قبول و اعتقاد مردمی برخوردار است، سرمایه‌ی مهمی است که استفاده‌ی هدفمند و هوشیارانه از آن، به‌ویژه در تلفیق آن با پزشکی نوین (البته بدون تغییر محتوا)، زمینه را برای رشد و ارتقای سطح سلامتی فرد و جامعه در چارچوب سبک زندگی ایرانی - اسلامی فراهم می‌کند. بررسی بُعد اجتماعی سلامت در کلمات حکمت‌آمیز امام علی (ع) نیز در همین جهت طراحی شده است.

مواد و روش‌ها: این، مطالعه‌ی تطبیقی، از نوع تحلیل محتوا است که در آن، همه‌ی کلمه‌های حکمت‌آمیز امام علی (ع) در کتاب نهج-البلاغه، از زاویه‌ی بُعد اجتماعی سلامت (داده‌های پژوهش) مورد استفاده قرار گرفته است.

یافته‌ها: از ۴۸۰ مورد کلمه‌های حکمت‌آمیز امام علی (ع)، نزدیک به ۱۱۵ مورد در حیطه‌ی بُعد اجتماعی سلامت قرار می‌گیرد؛ و از میان آن‌ها، نزدیک به ۶۸ موضوع مرتبط با بُعد اجتماعی سلامت، به‌صورت کاربردی و دستورالعملی، چه در حوزه‌ی دانشی، چه در حوزه‌ی نگرشی، استخراج شده است.

نتیجه‌گیری: کلمه‌های قصار امام علی (ع) در نهج‌البلاغه، منبع معتبری است که به پشتوانه‌ی آن و بزرگی گوینده‌اش و نیز پذیرش آن در جامعه (به‌ویژه جامعه‌ی شیعه)، می‌توان شاخصه‌هایی را در بُعد اجتماعی سلامت تبیین و تعریف کرد و از آن در سبک زندگی ایرانی - اسلامی بهره گرفت.

واژگان کلیدی: امام علی (ع)، بُعد اجتماعی سلامت، سبک زندگی ایرانی - اسلامی، نهج‌البلاغه

مقدمه

ارتقای سطح سلامت افراد و جامعه در بُعدهای جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی، باید از همه‌ی داشته‌های بشری، به شرط بی‌ضرر بودن آن‌ها، استفاده شود؛ و از همین دیدگاه است که حوزه‌های جدیدی مطرح و پیگیری می‌شود. از جمله‌ی این حوزه‌ها می‌توان از سلامت و دین، سلامت و هنر، سلامت و ادبیات، سلامت و طب سنتی، سلامت و فرهنگ نام برد. از این دید است که کشورها می‌توانند برای ارتقای سطح سلامتی جامعه‌ی خود، از داشته‌های فرهنگی و اجتماعی حال و گذشته‌ی خویش استفاده کنند (۲). فرهنگ غنی ایرانی - اسلامی که از باور و قبول و اعتقاد مردمی برخوردار است، در کشور ما سرمایه‌ی مهمی است که استفاده‌ی هدفمند و هوشیارانه از آن، به‌ویژه در تلفیق آن با پزشکی نوین (البته

پزشکی امروز جهان، پس از گذار از دوران گوناگون، به دوره‌ی فرامدرن خود رسیده و این دوره دارای ویژگی‌هایی است که آن را از دوره‌های پیش از خود، مانند دوره‌ی مدرن (سپیده‌دم علم پزشکی)، دوره‌ی باستانی و دوره‌ی اسطوره‌ی، به‌شدت متفاوت می‌کند (۱). پزشکی فرامدرن ضمن تعریف سلامتی و تقسیم‌بندی آن به چهار بُعد جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی؛ با تأکید بر پرداختن به بُعدهای فراموش شده‌ی سلامتی، یعنی بُعدهای معنوی، روانی و اجتماعی، دریچه‌ی جدیدی را به روی سلامتی و مسائل مربوط به آن گشوده است (۱). در پزشکی فرامدرن گفته و توصیه می‌شود که برای

به معنای زندگی، نظم حاکم بر جهان و قدرتی برتر که به زندگی فرد مفهومی ژرف تر می‌بخشد. "ارتباط با خالق برتر از طریق عبادت، آیین‌ها و مراسم، به زندگی فرد معنایی تازه می‌بخشد" (۳).

البته بر اساس آموزه‌های دینی، به‌ویژه با بهره‌گیری از قرآن کریم می‌توان به تعریف مناسب‌تری از سلامت معنوی، در چارچوب «حیات طیبه» (۴) دست یافت. برای دستیابی به سلامتی و بُعدهای گسترده‌ی آن، به‌ویژه سلامت معنوی، توجه به دین ضروری است. برای ارزشیابی بُعد اجتماعی سلامت در کلمه‌های حکمت‌آمیز امام علی (ع) در نهج‌البلاغه، ضروری است که تعریف «سلامت اجتماعی» بیان شود. در این تعریف سلامت اجتماعی: توانایی فرد است در تعامل مؤثر با دیگران و اجتماع، به‌منظور ایجاد روابط ارضاکنده‌ی شخصی و به انجام رساندن نقش‌های اجتماعی خود، ویژگی‌های ذیل از رکن‌های اساسی این تعریف است:

- ۱- توانایی فرد در تعامل مؤثر با دیگران.
 - ۲- اینکه هر تعاملی مورد نظر نیست، بلکه تعامل‌های تأثیرگذار مورد توجه است.
 - ۳- تعامل با دیگران؛ در یک نگاه کلی و ۳۶۰ درجه، دیگران عبارتند از والدین، همسر، فرزندان، اقوام و خویشاوندان، صاحبان مشاغل در جامعه، زبردستان، مسئولان و همه‌ی افرادی که به هر نوع با انسان در تماس باشند، حتی دشمنان و مخالفان.
 - ۴- ایجاد رابطه‌ی درست و سازنده با دیگران.
 - ۵- این تعامل باید در جهت ایفای نقش فرد در جامعه باشد.
 - ۶- خودشناسی.
- در این پژوهش، با در نظر گرفتن این ویژگی‌ها به تبیین بُعد اجتماعی سلامت در سخنان حکمت‌آمیز امام علی (ع) پرداخته شده است.

کتاب نهج‌البلاغه

نهج‌البلاغه، گزیده‌ی از خطبه‌ها، نامه‌ها و سخنان کوتاه امام علی ابن ابی‌طالب (ع) به زبان عربی است، که سید رضی در قرن چهارم هجری قمری آن را بر اساس ذوق ادبی خویش، از نامه‌ها و خطبه‌ها و کلمه‌های قصار امام علی (ع) فراهم آورده است. این کتاب به بیش‌تر زبان‌های زنده‌ی دنیا ترجمه شده است، به‌طوری که تاکنون نزدیک به ۴۰ ترجمه به زبان فارسی؛ ۱۲ ترجمه به زبان انگلیسی؛ و پنج ترجمه به زبان فرانسه از این کتاب صورت گرفته است (۵).

در کتاب نهج‌البلاغه، ۴۸۰ مورد از کلمه‌های قصار امام علی (ع) جمع‌آوری شده است که با توجه به تعریف گسترده‌ی سلامتی،

بدون تغییر محتوا، زمینه را برای رشد و ارتقای سطح سلامتی فرد و جامعه در چارچوب سبک زندگی ایرانی - اسلامی فراهم می‌کند. دین، یکی از حوزه‌هایی است که می‌توان از طریق دروازه‌ی به نام «سلامت و دین» به آن ورود کرد و از آن برای ارتقای سلامت جامعه و افرادی که به دین علاقه‌مندند و بدان باور دارند، بهره جست. بررسی بُعد اجتماعی سلامت در کلمه‌های حکمت‌آمیز امام علی (ع) نیز در همین جهت طراحی شده است.

مواد و روش‌ها

هدف از این پژوهش، بررسی بُعد اجتماعی سلامت در کلمه‌های حکمت‌آمیز امام علی (ع) بوده است. هدف کاربردی این تحقیق نیز کمک به تعیین محتوا برای سبک زندگی ایرانی - اسلامی بوده است.

این، مطالعه‌ی تطبیقی از نوع تحلیل محتوا است که همه‌ی کلمه‌های حکمت‌آمیز امام علی (ع) را در کتاب نهج‌البلاغه (ترجمه‌ی مصطفی زمانی، چاپ هفدهم، سال ۱۳۹۰)، از زاویه‌ی بُعد اجتماعی سلامت (داده‌های پژوهش) مورد استفاده قرار داده است. همچنین در این تحقیق برای تعریف سلامت و بُعد اجتماعی آن، از نشریه‌های معتبر سازمان بهداشت جهانی بهره‌برداری شده است.

یافته‌ها

تعریف سلامتی: سلامتی در اساسنامه‌ی سازمان بهداشت جهانی چنین تعریف شده است: «سلامتی، حالتی است از رفاه کامل جسمانی، روانی و اجتماعی؛ و تنها به نداشتن بیماری و معلولیت منحصر نیست» (۳). بُعدهای سلامتی نیز این‌گونه تعریف شده است:

بُعد جسمانی سلامت: عبارت است از سلامت جسم و کامل عمل کردن نظام بدن.

بُعد روانی سلامت: عبارت است از حالت توازن بین شخص و دنیای اطراف او؛ سازگاری شخص با خود و دیگران؛ و همزیستی بین واقعیت‌های خود و واقعیت‌های محیط زیست.

بُعد اجتماعی سلامت: توانایی فرد است در تعامل مؤثر با دیگران و اجتماع، به‌منظور ایجاد روابط ارضاکنده‌ی شخصی و به انجام رساندن نقش‌های اجتماعی خود.

بُعد معنوی سلامت: دانشمندان غربی پس از پی بردن به اثرهای زیان‌بار بی‌توجهی به بُعد معنوی سلامت، اکنون می‌گویند که «وقت آن رسیده است که توجه جدی به بُعد معنوی و روحی سلامت شود؛ بُعدی که عبارت است از "اعتقاد داشتن

مشهور در کربلا دفن شده است (۶). او در یک خانواده‌ی اصیل شیعی که هم از طرف پدری و هم از طرف مادری نسبشان به ائمه‌ی اطهار می‌رسد، متولد شد و رشد کرد.

آقابزرگ تهرانی تألیف‌ها و آثار سید رضی را چنین ذکر می‌کند: تلخیص البیان، خصائص الائمه، حقایق التنزیل، اخبار قضاة بغداد، دیوان شعر و از همه مشهورتر، کتاب نهج‌البلاغه (۶).

کلمه‌های قصار، درحیطه‌ی بُعد اجتماعی سلامت در نهج-البلاغه

از ۴۸۰ مورد این کلمه‌های حکمت‌آمیز، نزدیک به ۱۱۵ مورد در حیطه‌ی بُعد اجتماعی سلامت قرار می‌گیرد و نزدیک به ۶۸ موضوع مرتبط با بُعد اجتماعی سلامت به‌صورت کاربردی و دستورالعملی، چه در حوزه‌ی دانشی، چه در حوزه‌ی نگرشی، استخراج شده است. در ذیل، عنوان کلمه‌های قصار (سخنان حکمت‌آمیز) همراه با شماره‌ی آن‌ها آورده شده است (۷):

این سخنان تقریباً همه‌ی بُعدهای سلامتی را پوشش می‌دهد؛ اما با توجه به هدف‌های این تحقیق، از این میان، تنها مواردی که به‌طور مستقیم به بُعد اجتماعی سلامت ربط دارد، مورد بررسی قرار گرفته است، گرچه همه‌ی این سخنان به‌طور غیرمستقیم بر این بُعد سلامت اثرگذار است.

سید رضی (ره)

کتاب نهج‌البلاغه به همت سید رضی، از خطبه‌ها، نامه‌ها و کلمه‌های قصار (سخنان حکمت‌آمیز) امام علی (ع) تهیه شده، که دارای ۲۴۱ خطبه، ۷۹ نامه و ۴۸۰ کلمه‌ی قصار است (۶).

سید محمد بن حسین بن موسی بن محمد بن موسی بن ابراهیم بن امام موسی کاظم (ع)، ملقب به رضی و معروف به سید رضی و شریف رضی، در سال ۳۹۵ ه. ق. (برابر با ۳۵۲ ه. ش. و ۹۶۹ م.) در محله‌ی کرخ بغداد متولد شد. وی در سن ۴۷ سالگی در ششم محرم سال ۴۰۶ ه. ق. (برابر با فروردین ۳۹۸ ه. ش. و ژوئن ۱۰۱۵ م.) در همین شهر درگذشت و بنا به قول

جدول ۱. سخنان حکمت‌آمیز نهج‌البلاغه که با بُعد اجتماعی سلامت مرتبط است (۸، ۹)

ردیف	موضوع	شماره‌ی حکمت‌ها
۱	ارزش انسان	۴۷ - ۱۴۹ - ۴۳۶
۲	خودشناسی	۶۹ - ۲۱۶ - ۳۸۹
۳	تربیت خود	۷۳ - ۳۵۳ - ۱۶۲ - ۸۹ - ۹۳ - ۴۲۳
۴	فرصت شناسی	۱ - ۲۱ - ۱۱۸ - ۲۸۳
۵	بُخل، ننگ است	۲
۶	رفتار با فرزندان	۳۰۸
۷	رفتار با خویشاوندان	۳۰۸
۸	رازداری	۳
۹	گشاده‌رویی	۶ - ۲۱۴ - ۳۳۳
۱۰	سلوک با مردم	۱۰ - ۳۵ - ۲۲۴ - ۴۰۱ - ۴۶۱
۱۱	سلوک با دشمن	۱۱ - ۲۹۶ - ۴۳۸
۱۲	حفظ دوست	۱۲ - ۴۷۹
۱۳	سرزنش نکردن فریب خورده	۱۵
۱۴	احقاق حق	۲۲ - ۳۷۶
۱۵	عمل مهم است، نه نسب	۲۳
۱۶	عدل	۳۱ - ۲۲۰ - ۲۳۱ - ۴۳۷ - ۴۷۰
۱۷	چاپلوسی	۳۷ - ۳۴۷
۱۸	زبان و خرد	۴۰ - ۶۰ - ۱۴۸
۱۹	دوراندیشی	۴۸
۲۰	بخشش	۵۲ - ۵۳ - ۶۷
۲۱	انتقادپذیری	۵۹

۴۲۷ - ۶۶	از ناهل مخواه	۲۲
۷۱	کوتاهی سخن	۲۳
۸۲	پنج سفارش	۲۴
۹۸	شایعه سازی نکنید	۲۵
۳۶۶ - ۳۳۷ - ۱۰۷	عالم بی عمل	۲۶
۱۱۴	بدگمانی در جامعه	۲۷
۱۲۶	بخل	۲۸
۱۸۱ - ۱۲۷	کوتاهی در عمل	۲۹
۱۸۸ - ۱۵۸ - ۱۳۴	حق دوستی	۳۰
۱۴۰	میان‌روی	۳۱
۱۴۲	دوستی ورزیدن	۳۲
۴۶۰ - ۴۲۴ - ۴۱۸ - ۴۱۳ - ۲۰۷ - ۲۰۶ - ۱۸۹ - ۱۵۳	شکیبایی	۳۳
۱۶۷ - ۱۶۱	خودرایی	۳۴
۱۵۹	موجب بدگمانی	۳۵
۱۶۲	رازداری	۳۶
۴۸۰ - ۲۵۵ - ۲۱۵ - ۱۷۹	پرخاشگری	۳۷
۱۷۵	ترس را کنار بگذار، وارد شو	۳۸
۲۷۵ - ۱۸۰	آزمندی	۳۹
۱۷۷	پاداش نیکی	۴۰
۴۷۱ - ۳۹۴ - ۳۹۲ - ۱۸۲	حرف در جای خود	۴۱
۴۵۸ - ۱۸۵	دروغگویی	۴۲
۱۸۶	ستمگری	۴۳
۱۹۶	پند به قیمت از دست دادن مال	۴۴
۱۹۹	پراکندگی بدان، بهتر	۴۵
۲۴۷ - ۲۱۱	جوانمردی	۴۶
۲۱۲	خودپسندی	۴۷
۲۲۳	شرم و حیا	۴۸
۲۲۴	خاموشی	۴۹
۳۷۸ - ۲۲۵	حسد و رشک	۵۰
۲۲۶	طمع	۵۱
۲۲۸	غصه‌ی دنیا مخور	۵۲
۲۲۹	قناعت	۵۳
۲۳۰	انتخاب شریک	۵۴
۲۳۲	بخشش پنهانی	۵۵
۲۴۲	ترس از خدا	۵۶
۲۴۸	تقویت گمان نیک	۵۷
۲۶۷	غم فردا مخور	۵۸
۲۸۸	علم	۵۹

۶۰	هم‌نشین بی‌خردان مباش	۲۹۳
۶۱	دوست و دشمن کیست؟	۲۹۵
۶۲	غیرتمند زنا نکند	۳۰۵
۶۳	پرسش برای دانستن	۳۲۰
۶۴	پاکدامنی زیور درویشی است	۳۴۰
۶۵	نشانه‌های ستمکار	۳۵۰
۶۶	خوش گمانی در سلوک با دیگران	۳۶۰
۶۷	تکبر	۳۹۸
۶۸	زبان و کلام	۲۳۴ - ۳۹۲

معرفی نمونه‌هایی از سخنان حکمت‌آمیز امام علی (ع)

در نهج‌البلاغه (۸)

ارزش انسان

حکمت شماره‌ی ۴۷:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: قَدَّرَ الرَّجُلُ عَلَى قَدْرِ هِمَّتِهِ وَ صِدْقُهُ عَلَى قَدْرِ مُرُوءَتِهِ وَ شَجَاعَتُهُ عَلَى قَدْرِ أَنْفَتِهِ وَ عِفَّتُهُ عَلَى قَدْرِ غَيْرَتِهِ. ارزش مرد به اندازه‌ی همت او است؛ و راستگویی او، به میزان جوانمردی او؛ و شجاعتش به قدر ننگی است که احساس می‌کند؛ و پاکدامنی او به اندازه‌ی غیرت او است.»

حکمت شماره‌ی ۸۱:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: قِيمَةُ كُلِّ امْرِئٍ مَا يُحْسِنُهُ. ارزش هر کس به مقدار دانایی و تخصص او است.»

خودشناسی

حکمت شماره‌ی ۱۴۹:

«قَالَ [عليه‌السلام]: «هَلَكَ امْرُؤٌ لَمْ يَعْرِفْ قَدْرَهُ. نابود شد کسی که ارزش خود را ندانست.»

تربیت خود

حکمت شماره‌ی ۷۳:

«قَالَ [عليه‌السلام]: مَنْ نَصَبَ نَفْسَهُ لِلنَّاسِ إِمَامًا فَلْيُبْدِأْ بِتَعْلِيمِ نَفْسِهِ قَبْلَ تَعْلِيمِ غَيْرِهِ وَلْيَكُنْ تَأْدِيبُهُ بِنَفْسِهِ قَبْلَ تَأْدِيبِهِ بِلِسَانِهِ؛ وَ مُعَلِّمُ نَفْسِهِ وَ مُؤَدِّبُهَا أَحَقُّ بِالْإِجْلَالِ مِنْ مُعَلِّمِ النَّاسِ وَ مُؤَدِّبِهِمْ. کسی که خود را رهبر مردم قرار داد، باید پیش از آنکه به تعلیم دیگران پردازد، خود را بسازد؛ و پیش از آنکه به گفتار تربیت کند، با کردار تعلیم دهد، زیرا آن کس که خود را تعلیم دهد و ادب کند، به تعظیم سزاوارتر است از آن که دیگری را تعلیم دهد و ادب بیاموزد.»

فرصت شناسی

حکمت شماره‌ی ۱۱۸:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: إِضَاعَةُ الْفُرْصَةِ غُصَّةٌ. از دست دادن فرصت‌ها، اندوه‌بار است.»

رفتار با فرزندان و خویشاوندان

حکمت شماره‌ی ۳۰۸:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: مَوَدَّةُ الْأَبَاءِ قَرَابَةٌ بَيْنَ الْأَبْنَاءِ وَ الْقَرَابَةُ إِلَى الْمَوَدَّةِ أَوْجُوحٌ مِنَ الْمَوَدَّةِ إِلَى الْقَرَابَةِ. دوستی بین پدران، سبب خویشاوندی فرزندان است؛ و خویشاوندی به دوستی نیازمندتر است از دوستی به خویشاوندی.»

سلوک با مردم

حکمت شماره‌ی ۱۰:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: خَالَطُوا النَّاسَ مُحَالَطَةً إِنْ مِثْمُ مَعَهَا بَكَوَا عَلَيْكُمْ وَ إِنْ عِشْتُمْ خُنُوا إِلَيْكُمْ. با مردم آن‌گونه معاشرت کنید که اگر مُردید، بر شما اشک ریزند؛ و اگر زنده ماندید، با اشتیاق سوی شما آیند.»

حکمت شماره‌ی ۲۲۴:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: بِكَثْرَةِ الصَّمْتِ تَكُونُ الْهَيْبَةُ وَ بِالنَّصْفَةِ يَكْتُمُ الْمُؤَاصِلُونَ وَ بِالْإِفْضَالِ تَعْظُمُ الْأَقْدَارُ وَ بِالتَّوَاضُعِ تَبِيحُ النِّعْمَةِ وَ بِاِحْتِمَالِ الْمَوْنِ يَجِبُ الشُّؤْدُدُ وَ بِالسِّيَرَةِ الْعَادِلَةِ يُفْهَرُ الْمُنَاوِيُّ وَ بِالْحُلْمِ عَنِ السَّيْفِ تَكْتُمُ الْأَنْصَارُ عَلَيْهِ. با سکوت بسیار، وقار انسان بیش‌تر شود؛ و انصاف داشتن، دوستان را فراوان می‌کند؛ و با بخشش، قدر و منزلت انسان بالا رود؛ و با فروتنی، نعمت کامل شود؛ و با پرداخت هزینه‌ها، بزرگی و سروری ثابت گردد؛ و روش عادلانه، مخالفان را در هم شکنند؛ و با شکیبایی در برابر بی‌خردی، یاران انسان افزون گردند.»

رفتار با دشمن

حکمت شماره‌ی ۱۱:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: إِذَا قَدَّرْتَ عَلَى عَدُوِّكَ فَاجْعَلِ الْعَفْوَ عَنْهُ شُكْرًا لِلْقُدْرَةِ عَلَيْهِ. اگر بر دشمن دست یافتی، بخشایش او را شکرانه‌ی پیروزی قرار ده.»

حفظ دوست

حکمت شماره ۱۲:

«وَقَالَ [عليه السلام]: أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ اتِّسَابِ الْإِخْوَانِ وَ أَعْجَزُ مِنْهُ مَنْ ضَيَّعَ مَنْ ظَفِرَ بِهِ مِنْهُمْ. ناتوان ترین مردم کسی است که در دوست یابی ناتوان باشد و از او ناتوان تر، آن کس است که دوستان خود را از دست بدهد.»

سرزنش نکردن فریب خورده

حکمت شماره ۱۵:

«وَقَالَ [عليه السلام]: مَا كُلُّ مُتَّقُونَ يُعَاتَبُ. هر فریب خورده بی را نمی شود سرزنش کرد.»

احقاق حق

حکمت شماره ۲۲:

«وَقَالَ [عليه السلام]: لَنَأْحَقُّ فَإِنْ أُعْطِينَا وَ إِلَّا رَكِبْنَا أَعْجَازَ الْإِبِلِ وَ إِنْ طَالَ السُّرَى. ما را حقی است، اگر به ما داده شود؛ و اگر نه بر پشت شتران سوار شویم و برای گرفتن آن برانیم، هر چند شبِ روی به طول انجامد.»

چاپلوسی

حکمت شماره ۳۴۷:

«وَقَالَ [عليه السلام]: النَّهَاءُ بِأَكْثَرٍ مِنَ الْإِسْتِحْقَاقِ مَلَقٌ وَ التَّقْصِيرُ عَنِ الْإِسْتِحْقَاقِ عِيٌّ أَوْ حَسَدٌ. ستودن بیش از آنچه سزاوار است، نوعی چاپلوسی است؛ و کم تر از آنچه سزاوار است، از درماندگی یا حسادت است.»

بخشش

حکمت شماره ۶۷:

«وَقَالَ [عليه السلام]: لَا تَسْتَحْ مِنْ إِعْطَاءِ الْقَلِيلِ فَإِنَّ الْحُزْنَ أَقْلُ مِنْهُ. از بخشش اندک شرم مدار، که محروم کردن، از آن کم تر است.»

انتقادپذیری

حکمت شماره ۵۹:

«قَالَ [عليه السلام]: مَنْ حَذَرَكَ كَمَنْ بَشَرَكَ. آن که تو را هشدار داد، همچون کسی است که مژدهات داد.»

کوتاهی سخن

حکمت شماره ۷۱:

«وَقَالَ [عليه السلام]: إِذَا تَمَّ الْعُقْلُ نَقَصَ الْكَلَامُ. چون عقل کامل گردد، سخن اندک شود.»

میانروی در رفتار

حکمت شماره ۱۴۰:

«وَقَالَ [عليه السلام]: مَا عَالَ مِنْ اقْتَصَادٍ أَنْ كَهَ مِثْلَهُ. آنچه که میانروی کند، تهیدست نخواهد شد.»

انتخاب شریک

حکمت شماره ۲۳۰:

«قَالَ [عليه السلام]: شَارِكُوا الَّذِي قَدْ أَقْبَلَ عَلَيْه الرِّزْقُ فَإِنَّهُ أَخْلَقُ لِلْعَيْ وَ أَجْدَرُ بِإِقْبَالِ الْحُظِّ عَلَيْهِ بِأَنْ كَسَ كَهَ رُوزِي بِهِ أَوْ رُوزِي آوَرْدَه شِرَاكَتِ كَنِيد، زیرا شایسته تر است به توانگری و سزاوارتر است به روی آوردن بهره و منفعت.»

بدگمانی در جامعه

حکمت شماره ۱۱۴:

«قَالَ [عليه السلام]: إِذَا اسْتَوَلَى الصَّلَاحُ عَلَى الزَّمَانِ وَ أَهْلِهِ ثُمَّ أَسَاءَ رَجُلٌ الظَّنَّ بِرَجُلٍ لَمْ تَظْهَرُ مِنْهُ حَوْبَةٌ فَقَدْ ظَلَمَ وَ إِذَا اسْتَوَلَى الفَسَادُ عَلَى الزَّمَانِ وَ أَهْلِهِ فَأَحْسَنَ رَجُلٌ الظَّنَّ بِرَجُلٍ فَقَدْ عَرَّزَ. هرگاه نیکوکاری بر روزگار و مردم آن غالب آید، اگر کسی به دیگری گمان بد برد، درحالی که از او عمل زشتی آشکار نشده، ستمکار است؛ و اگر بدی بر زمانه و مردم آن غالب شود و کسی به دیگری خوش-گمان باشد، خود را فریب داده است.»

موجب بدگمانی

حکمت شماره ۱۵۹:

«وَقَالَ [عليه السلام]: مَنْ وَضَعَ نَفْسَهُ مَوَاضِعَ التَّهْمَةِ فَلَا يَلُومَنَّ مَنْ أَسَاءَ بِهِ الظَّنَّ كَسَى كَهَ خُودِ رَا دَر جَايگَاه تَهْمَتِ قَرَارِ دَهْد، نباید جز خود را نکوهش کند.»

خوش گمانی در سلوک با دیگران

حکمت شماره ۳۶۰:

«وَقَالَ [عليه السلام]: لَا تَظُنَّنَّ بِكَلِمَةٍ خَرَجْتَ مِنْ أَحَدٍ سُوءًا وَ أَنْتَ نَجِدُ لَهَا فِي الْحَيْرِ مُحْتَمَلًا. شایسته نیست به سخنی که از دهان کسی خارج شد، گمان بد ببری، چراکه برای آن، برداشت نیکویی می توان داشت.»

هم نشین بی خردان مباش

حکمت شماره ۲۹۳:

«وَقَالَ [عليه السلام]: لَا تَصْحَبِ الْمَائِقَ فَإِنَّهُ يُرِيئُ لَكَ فِعْلَهُ وَ يُوَدُّ أَنْ تَكُونَ مِثْلَهُ. هم نشین بی خرد مباش، که کار زشت را زیبا جلوه می دهد و دوست دارد تو همانند او باشی.»

پنج سفارش کار بردی در رفتار اجتماعی

حکمت شماره ۸۲:

«وَقَالَ [عليه السلام]: أَوْصِيكُمْ بِخَمْسٍ لَوْ ضَرَبْتُمْ إِلَيْهَا أَبَاطَ الْإِبِلِ لَكَانَتْ لِدَيْكَ أَهْلًا لَا يَزِيحُونَ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَّا رِيئَهُ وَ لَا يَخَافَنَّ إِلَّا دُنْبَهُ وَ لَا يَسْتَحْجِرَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ إِذَا سُئِلَ عَمَّا لَا يَعْلَمُ أَنْ يَقُولَ لَا أَعْلَمُ وَ لَا يَسْتَحْجِرَنَّ أَحَدٌ إِذَا لَمْ يَعْلَمْ الشَّيْءَ أَنْ يَتَعَلَّمَهُ وَ عَلَيكُمْ بِالصَّبْرِ فَإِنَّ الصَّبْرَ مِنَ الْإِيمَانِ كَالرُّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ وَ لَا خَيْرَ فِي جَسَدٍ لَا رَأْسَ مَعَهُ وَ لَا فِي إِيْمَانٍ لَا صَبْرَ مَعَهُ. شما را به پنج چیز سفارش می کنم که اگر برای آن ها شتران را پرشتاب برانید و رنج سفر را تحمل کنید، سزاوار است: کسی از شما جز به پروردگار خود امیدوار نباشد؛ و جز از گناه خود نترسد؛ و اگر از یکی سؤال کردند و نمی داند، شرم

نکند و بگوید نمی‌دانم؛ و کسی در آموختن آنچه نمی‌داند شرم نکند؛ و بر شما باد شکیبایی، که شکیبایی، ایمان را چون سر است برای بدن و ایمان بدون شکیبایی، چونان بدن بی سر، ارزشی ندارد».

شرم و حیا در رفتار

حکمت شماره‌ی ۲۲۳:

«وَقَالَ [عليه السلام]: مَنْ كَسَاهُ الْحَيَاءُ ثَوْبَهُ لَمْ يَرِ النَّاسُ عَيْبَهُ. أَنْ كَسَى كَه لِبَاسِ حَيَا بپوشد، کسی عیب او را نبیند».

شناخت ستمکار

حکمت شماره‌ی ۳۵۰:

«وَقَالَ [عليه السلام]: لِلظَّالِمِ مِنَ الرِّجَالِ ثَلَاثُ عَلَامَاتٍ: يَظْلِمُ مَنْ قُوْفَهُ بِالْمُعْصِيَةِ وَ مَنْ دُونَهُ بِالْعَلْبِيَّةِ وَ يُظَاهِرُ الْقَوْمَ الظَّالِمَةَ. مردم ستمکار را سه نشانه است: با سرکشی، به مافوق خود ستم روا دارد و به زیردستان خود با زور و چیرگی ستم می‌کند و ستمکاران را یاری می‌دهد».

پرسش برای دانستن نه آزار دادن

حکمت شماره‌ی ۳۲۰:

«وَقَالَ [عليه السلام]: لِسَائِلٍ سَأَلَهُ عَنْ مُعْضَلَةٍ سَلَّ تَقْمَهَا وَ لَأَسْأَلُ تَعْتَأُ فَإِنَّ الْجَاهِلَ الْمُتَعَلِّمَ شَبِيهٌ بِالْعَالِمِ وَ إِنَّ الْعَالِمَ الْمُتَعَسِّفَ شَبِيهٌ بِالْجَاهِلِ الْمُتَعَتِّبِ. [شخصی مسئله‌ی پیچیده‌ی پرسید] فرمود: برای فهمیدن بی‌رس، نه برای آزار دادن؛ که نادان آموزش‌گیرنده، همانند دانا است؛ و همانا دانای بی‌انصاف چون نادان بهانه‌جو است».

غرور

حکمت شماره‌ی ۳۹۸:

«وَقَالَ [عليه السلام]: ضَعُفُ فُخْرِكَ وَ اِحْطَاطُ كَيْزِكَ وَ اذْكَرُ قَبْرِكَ. فرمود: فخر فروشی را کنار بگذار، تکبر و خودبزرگ‌بینی را رها کن و به یاد مرگ باش» (۹).

آفت دوستی

حکمت شماره‌ی ۴۸۰:

«وَقَالَ [عليه السلام]: إِذَا احْتَسَمَ الْمُؤْمِنُ أَخَاهُ فَقَدْ فَارَقَهُ. فرمود: وقتی مؤمن برادرش را به خشم آورد، به یقین از او جدا شده است» (۹).

اعتدال در بخشش

حکمت شماره‌ی ۳۳:

«وَقَالَ [عليه السلام]: كُنْ سَحْمًا وَ لَا تَكُنْ مُبَدِّرًا وَ كُنْ مُقَدِّرًا وَ لَا تَكُنْ مُقَرَّرًا. بخشنده باش، اما زیاده‌روی نکن و در زندگی حسابگر باش، اما سخت‌گیر مباش».

پسرم! از دوستی با احمق بهره‌یز، چراکه می‌خواهد به تو نفعی رساند اما دچار زیان می‌کند؛ از دوستی با بخیل بهره‌یز، زیرا

احترام به نظر مردم

حکمت شماره‌ی ۳۵:

«وَقَالَ [عليه السلام]: مَنْ أَسْرَعَ إِلَى النَّاسِ بِمَا يَكْرَهُونَ قَالُوا فِيهِ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ. کسی که در انجام کاری که مردم خوش ندارند، شتاب کند، درباره‌ی او چیزی خواهند گفت که از آن اطلاعی ندارند».

استقبال از مسئولان

حکمت شماره‌ی ۳۷:

«وَقَالَ [عليه السلام]: وَ قَدْ لَقِيَهُ عِنْدَ مَسِيرِهِ إِلَى الشَّامِ دَهَاقِينُ الْأَنْبَارِ فَتَرَجَّلُوا لَهُ وَ اسْتَدُّوا بِيَدَيْهِ فَقَالَ مَا هَذَا الَّذِي صَنَعْتُمُوهُ؛ فَقَالُوا خُلِقَ مِنَّا نُعْظُمُ بِهِ أَمْرًا نَا. فَقَالَ وَاللَّهِ مَا يَنْفَعُ بِحَدَا أَمْرًاؤُكُمْ وَ إِنَّكُمْ لَتَشْقُونَ عَلَى أَنْفُسِكُمْ فِي دُنْيَاكُمْ وَ تَشْقُونَ بِهِ فِي آخِرَتِكُمْ وَ مَا أَحْسَرَ الْمَشَقَّةَ وَرَاءَهَا الْعِقَابُ وَ أَرْبَحَ الدَّعَاةَ مَعَهَا الْأَمَانُ مِنَ النَّارِ. در سر راه صفین، دهقانان شهر انبار تا امام را دیدند، پیاده شدند و پیشاپیش آن حضرت می‌دویدند؛ فرمود: چرا چنین می‌کنید؟ گفتند: عادت است که فرمانروایان خود را احترام می‌کردیم. فرمود: به خدا سوگند که امیران شما از این کار سودی نبردند و شما در دنیا با این [کار] خود را به زحمت می‌افکنید و در آخرت دچار رنج و زحمت می‌شوید؛ و چه زیان‌بار است رنجی که عذاب در پی آن باشد و چه سودمند است آسایشی که با آن، امان از آتش جهنم باشد».

اصول کلی در عمل

حکمت شماره‌ی ۳۸:

«وَقَالَ [عليه السلام] لِإِبْنِهِ الْحَسَنِ [عليه السلام]: يَا بُنَيَّ، احْفَظْ عَنِّي أَرْبَعًا وَ أَرْبَعًا لَا يَضُرُّكَ مَا عَمِلْتَ مَعَهُنَّ إِنْ أَعْنَى الْعَيْنُ الْعَقْلُ وَ أَكْبَرَ الْفَقْرِ الْحُمُؤُ وَ أَوْحَشَ الْوُخْشَةَ الْعُجْبُ وَ أَكْرَمَ الْحَسَبِ حُسْنُ الْخُلُقِ. يَا بُنَيَّ إِتَاكَ وَ مُصَادَقَةُ الْأَحْمَقِ فَإِنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَنْفَعَكَ فَيَضُرُّكَ؛ وَ إِتَاكَ وَ مُصَادَقَةُ الْبَخِيلِ فَإِنَّهُ يَقْعُدُ عَنكَ أَحْوَجَ مَا تَكُونُ إِلَيْهِ؛ وَ إِتَاكَ وَ مُصَادَقَةُ الْفَاجِرِ فَإِنَّهُ يَبْعَثُكَ بِالتَّافِهِ؛ وَ إِتَاكَ وَ مُصَادَقَةُ الْكَذَّابِ فَإِنَّهُ كَالسَّرَابِ يُقَرِّبُ عَلَيْكَ الْبُعِيدَ وَ يُبْعَدُ عَلَيْكَ الْقَرِيبَ. به فرزندش، امام حسن (علیه‌السلام)، فرمود: پسرم! چهار چیز از من یادگیر (در خوبی‌ها)؛ و چهار چیز به خاطر بسپار (هشدارها)، که تا بدان‌ها عمل می‌کنی، زیان‌بینی:

(الف) خوبی‌ها:

همانا ارزشمندترین بی‌نیازی، عقل است؛ و بزرگ‌ترین فقر، بی‌خردی است؛ و ترسناک‌ترین تنهایی، خودپسندی است؛ و گرامی‌ترین ارزش خانوادگی، اخلاق نیکو است.

(ب) هشدارها:

آنچه را سخت بدان نیاز داری، از تو دریغ می‌دارد؛ از دوستی با بدکار بهره‌یز، که به اندک بهایی تو را می‌فروشد؛ از دوستی با

دروغگو بهره‌ییز، که به سراب ماند، دور را به تو نزدیک و نزدیک را دور می‌نمایاند.

خوش‌رویی با مردم

حکمت شماره ۵۰:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: قُلُوبُ الرِّجَالِ وَخَشِيئَةُ فَمَنْ تَأَلَّفَهَا أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ. دل‌های مردم گریزان است، به کسی روی آورند که خوش‌رویی کند».

سخاوت واقعی

حکمت شماره‌ی ۵۳:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: السَّخَاءُ مَا كَانَ ابْتِدَاءً فَأَمَّا مَا كَانَ عَنْ مَسْأَلَةٍ فَحَيَاءٌ وَ تَذَمُّمٌ. سخاوت آن است که تو آغاز کنی، زیرا آنچه با درخواست داده می‌شود، یا از روی شرم است و یا از بیم شنیدن سخن ناپسند».

احترام به اندیشه‌ی پیران

حکمت شماره‌ی ۸۶:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: رَأَى الشَّيْخَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ جَلْدِ الْعُلَامِ وَ زُؤِي مِنْ مَشْهَدِ الْعُلَامِ. نزد من، اندیشه‌ی پیر از تلاش جوان خوشایندتر است»؛ (و نقل شده که تجربه‌ی پیران از آمادگی رزمی جوانان برتر است).

علم بر تر

حکمت شماره‌ی ۹۲:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: أَوْضَعُ الْعِلْمَ مَا وَقَفَ عَلَى اللِّسَانِ وَ أَرْفَعُهُ مَا ظَهَرَ فِي الْجَوَارِحِ وَ الْأَرْكَانِ. بی‌ارزش‌ترین دانش، دانشی است که بر سر زبان است؛ و برترین دانش، علمی است که در اعضا و جوارح آشکار است».

اهمیت زبان

حکمت شماره‌ی ۱۴۸:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: الْمَرْءُ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ. انسان زیر زبان خود پنهان است».

دفع شر با بخشش

حکمت شماره‌ی ۱۵۸:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: عَاتِبَ أَخَاكَ بِالْإِحْسَانِ إِلَيْهِ وَ ارْزُقْ شَرَّهُ بِالْإِنْعَامِ عَلَيْهِ. برادرت را با احسانی که در حق او می‌کنی، سرزنش کن و شر او را با بخشش بازگردان».

حق خود را محترم بدان

حکمت شماره‌ی ۱۶۴:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: مَنْ قَضَى حَقَّ مَنْ لَا يَمُضِي حَقَّهُ فَقَدْ عَبَدَهُ. رعایت حق کسی که او حَقِّش را محترم نمی‌شمارد، نوعی بردگی است».

رفتار به هنگام ترس

حکمت شماره‌ی ۱۷۵:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: إِذَا هَبْتَ أَمْرًا فَفَعَّ فِيهِ فَإِنَّ شِدَّةَ تَوَقُّيهِ أَعْظَمُ مِمَّا نَحَافُ مِنْهُ. هنگامی که از چیزی می‌ترسی، خود را در آن بیافکن، زیرا گاهی ترسیدن از چیزی، از خود آن سخت‌تر است».

در رفتار اجتماعی با دیگران نرم‌خو باش

حکمت شماره‌ی ۲۱۴:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: مَنْ لَانَ عُودُهُ كَثُفَتْ أُغْصَانُهُ. کسی که درخت شخصیت او نرم و بی‌عیب باشد، شاخ و برگش فراوان است».

تشویق خوش‌بینی دیگران

حکمت شماره‌ی ۲۴۸:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: مَنْ ظَنَّ بِكَ خَيْرًا فَصَدَّقْ ظَنَّهُ. چون کسی به تو گمان نیک برد، خوش‌بینی او را تصدیق کن».

پند پذیری بدون غرور

حکمت شماره‌ی ۲۸۲:

«وَقَالَ [عليه‌السلام]: بَيْنُكُمْ وَ بَيْنَ الْمُؤَظَّطَةِ حِجَابٌ مِنَ الْعِزَّةِ. بین شما و پندپذیری پرده‌یی از غرور و خودخواهی وجود دارد».

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش در سخنان حکمت‌آمیز امام علی(ع) در نهج‌البلاغه، نشان می‌دهد که نزدیک به ۱۱۵ مورد از این سخنان می‌تواند راهنمای خوبی برای چگونگی رفتار انسان با دیگران باشد. همچنین این یافته‌ها نشان می‌دهد که محتوای این کلمه‌های قصار با اثرگذاری در دو حیطة‌ی آگاهی و نگرش، بررسی‌پذیر است، که این، همان مدل آگاهی، نگرش و عملکرد است. در سخنان حکمت‌آمیز امام علی(ع) در نهج-البلاغه، برای هر یک از محورهای بُعد اجتماعی سلامت توصیه‌های کاربردی مناسبی شده است:

۱- توانایی فرد در تعامل مؤثر با دیگران و شناخت عامل‌های تاثیرگذار بر رفتار انسان.

انسان زمانی می‌تواند با دیگران رفتار مناسب داشته باشد، که عامل‌های اثرگذار بر رفتار را بداند. در این باره امام علی(ع) در چارچوب کلمه‌های قصار این سفارش‌ها را دارند:

عامل‌های اثرگذار مثبت

از جمله: میانه‌روی در رفتار (ح. ۱۴۰)؛ خوش‌گمانی در سلوک با مردم (ح. ۳۶۰)؛ انتقادپذیری در رفتار (ح. ۵۹)؛ فرصت‌شناسی (ح. ۱، ۲۱، ۱۱۸ و ۲۸۳)؛ کوتاهی سخن (ح. ۷۱)؛ بخشش پنهانی (ح. ۲۳۲)؛ و ترس از خدا در رفتار با دیگران (ح. ۲۴۲)؛ و عدالت در رفتار (ح. ۳۱، ۲۲۰، ۲۳۱، ۴۳۷ و ۴۷۰).

conference on religion and the world from the viewpoint of Imam Ali (AS). Isfahan: Isfahan University of Medical Sciences; 2000.

3.. Park K, Vafaei Shirpak K, translator. Textbook of Preventive Medicine and Social Medicine. Tehran: Iliya; 2003.

4. Makarem Shirazi N, translator. The holy Quran. Al-Nahl. verse 97. Tehran: The publication of Quran Islamic Republic of Iran.

5. List of translations of Nahjolbalagheh: wikishia. Available from: <http://fa.wikishia.net/view/>.

6. Salavati M. A review of the life of Seyyed Razi (RA). Available from: http://iecm-d.org/maaref/nahjolbalagha/nahjolbalagha_seyed_raz_i_salavaati.html.

7. Seid Razi M, Shahidi SJ, translator. Nahjoalbalagheh. 5 ed. Tehran: Scientific and Cultural Publishing Company; 1995.

8. Wisdom of Nahjolbalagheh. Available from: <http://www.s-a-khatami.com/nahjolbalagheh/hekmatha/hekmat%20nahj.htm>.

9. Seid Razi M, Zamani M, translator. Nahjolbalagheh. 17 ed. Qom: Alzahra; 2011.

10. Velayati AA. Shiite role in the culture and civilization of Islam and Iran. 1 ed. Tehran: Amirkabir; 2010.

عامل‌های اثرگذار منفی

از جمله: چاپلوسی (ح. ۳۷ و ۳۴۷)؛ بخل و حسد (ح. ۲، ۲۲۵ و ۳۷۸)؛ دروغ‌گویی (ح. ۱۸۵ و ۴۵۸)؛ خودپسندی (ح. ۲۱۲)؛ طمع (ح. ۲۲۶)؛ و تکبر (ح. ۳۹۸).

مواردی نیز وجود دارد که چنانچه در رفتار اجتماعی به آن‌ها توجه شود، باعث ارتقای سطح سلامت اجتماعی خواهد شد:

۲- آگاهی از نحوه‌ی تعامل با دیگران

در این قسمت، امام به نحوه‌ی رفتار با اطرافیان اشاره دارند و مهم اینکه به‌طور ۳۶۰ درجه اطراف فرد را مورد دقت قرار می‌دهند؛ از جمله اشاره به رفتار با فرزندان و خویشاوندان (ح. ۳۰۸ و مردم (ح. ۱۰، ۳۵، ۴۰۱ و ۴۶۱) و دوستان (ح. ۱۲ و ۴۷۹)؛ و بدگمان نبودن به جامعه و مردم (ح. ۱۱۴) و هم‌نشینی نکردن با بی‌خردان (ح. ۲۹۳) (۱۰).

در ایجاد رابطه‌ی درست و سازنده با دیگران نیز همان مطلب‌های پیش گفته در عامل‌های تأثیرگذار، نقش دارد.

۳- شناخت از خود برای تبیین رفتار با دیگران

شناخت خود، محور اصلی تعریف بُعد اجتماعی سلامت است، چراکه انسان بنابر شناخت از خود و رسالتی که برای خود قائل است، رفتار و چندوچون تعامل اجتماعی خود را برنامه‌ریزی می‌کند. در جامعه‌ی ایرانی - اسلامی که سبک زندگی برخاسته از آموزه‌های فرهنگی و مذهبی است، این نقش‌ها بهتر تبیین می‌شود. در کلمه‌های قصار امام علی (ع) نیز بر این شناخت از خود تأکید شده است، از جمله در: خودشناسی (ح. ۶۹ و ۲۱۶)؛ ارزش انسان (ح. ۴۷، ۱۴۹ و ۴۳۶)؛ و تربیت خود (ح. ۷۳، ۸۹، ۹۳، ۱۶۲، ۳۵۳ و ۴۲۳).

پیشنهاد

با استفاده از کتاب نهج‌البلاغه، می‌توان برای همه‌ی بُعدهای سلامتی الگوهای مناسب اسلامی عرضه کرد، که محتوایی باشد برای سبک زندگی ایرانی - اسلامی (۱۰) از این‌رو، پژوهش‌های گسترده‌تر در زمینه‌ی دین و سلامت، از جمله بررسی بُعدهای جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی سلامت، در کل نهج‌البلاغه و در دیگر متن‌های ایرانی و اسلامی پیشنهاد می‌شود.

References

1. Heidarnia MA. Lifestyle enjoying the Life of Imam Ali (AS) Iran: Tabnak; 2015 [2015/7/23]. Available from: <http://www.tabnak.ir/fa/news>.
2. Institute of Culture and Education Secretariat Conference on World and Religion from the perspective Imam Ali (AS). Proceedings of the